

til kulturen, men hvor det største kulturminde, Danmarks dåbsattest, til gengæld stadig ligger, og helt frem til den moderne hovedstad, København, hvor man nu bare ødsler borgernes penge bort og provokerer dem ved at sige: I skal pine-død erkende, at dette har I godt af!

Det er den kultur, vi som, jeg tør ikke sige skrankepaver, men så vi, som sidder på tinge, bestemmer er kultur, oven i købet samtidig med, at de samme ordførere kan stå her og sige, at der skal være kunstnerisk frihed. Nok støtte, men ikke styre, som det blev sagt fra Socialdemokratiets side. Men samtidig ved vi alle sammen, at styring skal der til, ellers får man ingen penge, og så ved vi jo nok, hvor langt man kommer.

I øvrigt får man overhovedet ikke lov til at bygge, hvis man ikke gør, som flertallet i Folketinget forventer, for det er nemlig det næste trick: Hvis man ønsker at bygge noget, som kunne være kulturelt værdifuldt, for private midler, får man blot ikke tilladelsen til at bygge på den bestemte grund, i hvert fald ikke hvis det er i Københavns Kommune.

Fremskridtspartiets kulturpolitik bygger på den opfattelse, at kultur betyder udvikling af samfundet og mennesket, den udvikling, der er med til at gøre Danmark til det rige samfund, det er. Og det betyder ikke, at vi bare skal poste penge ud til noget, som en elite kalder kultur, skønlitteratur eller kunst, som vi alle skal tilbede som det bedste; nej, det betyder, at den, der virkelig har noget at give, er den ægte kunstner, og han behøver ingen statsstøtte. Han trives i øvrigt elendigt på statsstøtte, for en ægte kunstner kan klare sig selv, også selv om han måske i en periode er nødt til at tage et job.

Derfor er Fremskridtspartiet år efter år kommet med ændringsforslag til finansloven om at skære i eller helt fjerne meget store dele af de budgetter, der er i den såkaldte kunstfond osv. For Fremskridtspartiet tror på danskerne, og Fremskridtspartiet tror på udviklingen, men vi tror også på, at den bedste støtte, vi kan give danskerne i Danmark ikke gives dem ved at ødelægge dem ved tvangsudskrivning af de penge til en eller anden elite, og det er penge, som de selv skal bruge til at klare dagen og vejen med.

Det er selvfølgelig interessant nu at få konstateret, i hvilken retning regeringens kulturpolitik går, og jeg vil håbe for den nye kulturminister, at ikke kun idrætspolitik, men også meget anden kulturpolitik vil blive lagt frem, og at

kulturpolitikken vil få en lidt mere menneskelig tendens end den, jeg har kunnet uddrage af Socialdemokratiets og De Radikale ordføreres kulturpolitiske debat.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg vil gerne én gang til sige til fru Annette Just, at det ikke er nok, at man påstår om sig selv, at man har forstået noget, for fru Annette Just's tale viser klart og tydeligt, at hun ikke har forstået det.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Fru Annette Just sagde, at kulturpolitik er udvikling af samfundet, og i konsekvens af dette – hvis jeg må være så fri – noget overordnede synspunkt har jeg lyst til at spørge fru Annette Just, hvordan det vil sætte sig spor i den konkrete kulturpolitik. For vi hørte jo meget om, hvor udelige vi andre i kompagniet er – desværre blev jeg ikke nævnt, men det var der andre partiers ordførere der gjorde – men hvis overskriften er udvikling af samfundet, kunne vi så ikke få en bare lille bitte smule at vide om, hvad Fremskridtspartiets kulturpolitik er? Det er det ene, jeg vil spørge fru Annette Just om.

Det andet, jeg vil spørge om, er: Er der egentlig forskel på tvangsudskrivning af midler til kulturpolitik og så tvangsudskrivning til det at skabe en god folkeskole og en god socialsektor og en god sygehussektor? Og hvis der er en forskel, hvori består den så?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er bare for historieskrivningens skyld, for jeg sætter selvfølgelig stor pris på fru Annette Justs lokalpatriotisme med hensyn til Jelling, men Jellingestenen blev altså brugt som et eksempel på, at dengang kunne der godt være kultur, uden at staten eller andre skulle blande sig, og det er ikke rigtigt. Og jeg synes, fru Annette Just skulle se på Jellingestenen, næste gang hun kommer til Jelling, for faktisk lyder indskriften kort gengivet: »Harald bød rejse dette minde« – Harald bød!

Tror fru Annette Just, at Harald selv har stået og hakket i den dér sten? Nej, han bestilte Jellingestenen hos en kunstner, og det er, hvad en mæcen gør, og det er, hvad staten gør: Den byder kunstnere at udføre et stykke kunstnerisk arbejde. Jo tak, statsstøtten startede allerede dengang!